

Dr inż. Jacek Skarżewski

Jacek Skarżewski urodził się w 1943 r. w Warszawie. Jego ojciec – żołnierz Armii Krajowej – zginął w powstaniu warszawskim. Po powstaniu wraz z matką został wywieziony do obozu pracy pod Wrocławiem, skąd po wojnie trafił do Poznania, gdzie mieszkał do śmierci. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej, które ukończył w 1967 r. W czasie nauki w liceum i podczas studiów uprawiał zawodniczo gimnastykę sportową i lekkoatletykę w AZS Poznań.

Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Katedrze Dróg i Mostów Politechniki Poznańskiej, a następnie po reorganizacji w Zakładzie Budowy Mostów Instytutu Inżynierii Lądowej, w którym pracował do przejścia na emeryturę. W grudniu 1976 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych na podstawie rozprawy „Redystrybucja momentów zginających w stanie nośności granicznej statycznie niewyznaczalnej belki z betonu sprężonego”. W czasie pracy na uczelni był zaangażowany w organizację

międzynarodowych konferencji Duralibity and Service Life of Bridge Structures. Był promotorem kilkudziesięciu prac magisterskich.

Opublikował jako autor bądź współautor ponad 60 opracowań naukowych i naukowo-technicznych, jedną książkę naukową i 3 skrypty akademickie. Był autorem lub współautorem około 350 opracowań naukowo-badawczych i ekspertyz, w szczególności dla PKP, służb drogowych i instytucji komunalnych, oraz ponad 25 projektów budowy lub przebudowy obiektów mostowych i kilku torowisk tramwajowych w Poznaniu. Był też projektantem konstrukcji pomnika wzniesionego na poznańskiej Cytadeli – „Dzwonu Pokoju i Przyjaźni między Narodami”. Za prace badawcze i wdrożeniowe, przeznaczone do wykorzystania w budownictwie mostowym, został dwukrotnie wyróżniony (w 1978 r. i 1983 r.) nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Od 1979 r. był rzeczoznawcą Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji w dziedzinie techniki i technologii konstrukcji betonowych i stalowych, w zakresie mostów, wiaduktów i tuneli.

Był jednym z kilkunastu założycieli Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej i jednym z pierwszych organizatorów jego struktur – współtwórcą statutu Związku. W pierwszej i drugiej kadencji Zarządu ZMRP (1992-1996) był jego sekretarzem, a w następnych kadencjach – członkiem Zarządu Związku i sekretarzem Komisji ZMRP ds. Certyfikacji. Został laureatem medalu ZMRP i członkiem honorowym Związku. W 2001 r. z rekomendacji ZMRP powołany został przez Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa do Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa. W 2002 r. wszedł w skład Rady Okręgowej Izby Wielkopolskiej, a następnie został jej wiceprzewodniczącym. Funkcję tę pełnił z wielkim zaangażowaniem do śmierci. Z ramienia ZMRP był członkiem Rady Programowej miesięcznika „Inżynieria i Budownictwo”. Był też aktywnym działaczem społecznym w spółdzielczości mieszkaniowej, a w latach 1984-1988 – radnym Dzielnicowej Rady Narodowej Poznań-Stare Miasto.

Otrzymał wiele wyróżnień i odznaczeń, w tym medal jubileuszowy i dyplom 35-lecia Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej, medal jubileuszowy i dyplom 15-lecia Instytutu Inżynierii Lądowej PP, Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Srebrną Odznakę Honorową SITK, Złotą Odznakę Honorową Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowe-

go. Dr inż. Jacek Skarżewski był doskonałym fachowcem, zaangażowanym społecznikiem, dobrym i serdecznym kolegą. Niestety, mimo ogromnego hartu ducha przegrał walkę ze śmiertelną chorobą.

Dr inż. Jacek Skarżewski przeszedł na emeryturę w 2005 r. Zmarł 10 lutego 2010 r.